

พันธุ์ดีสุดข้าว
ข้าวลิ้มไปหมดแล้ว



พระธรรมาจาทพุทธฉาย์ สกนสร (บุญมี)
วัดนิคมเกษตร จ.สุพรรณบุรี



๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

กราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อกีเภาที่เคารพ
อย่างสูง กระผมพระธรรมทายาทพุทธพจน์ สกุกสโร (บุญ
มี) อายุ ๔๒ ปี ตัวแทนพระธรรมทายาทจากวัดนิคมเกษตร
อำเภอห้วยน้ำใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร แต่ว่าบ้านผมอยู่ที่
อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ครับ

หลวงพ่อกีเภาจะสงสัยว่า ทำไมผมถึงมาอบรมไกลจาก
บ้านมาก เพราะมันมีความจำเป็นครับ คือว่าผมต้องการ
เอาชนะกิเลสในตัวเองให้ได้ (สาธุ จิตใจสูงส่งเหลือเกิน
สุดยอดเลยลูก สุดยอดเลย) คือว่าผมทดลองสูบฝิ่นมา
กว่า ๒๐ ปี (ทดลองวิทยาศาสตร์ดู ทดลองสูบทั้งเข้า สาย
ปาย เย็น กลางคืน ว่ามันคืออะไร)

แต่หลวงพ่อกีเภาครับ อดีตผมเรียนเก่งนะครับ เป็นบุคคล
ในระดับปัญญาชนแห่งยอดดอย และผมก็เคยเป็นพนักงาน
สุขภาพชุมชน หรือชื่อย่อ พ.ส.ช. (อย่างนี้ต้องฟ้อง ผจก.ให้
ตงด.เลย ให้ผู้จัดการไปตัดเงินเดือนได้แล้วนี่นะ เพราะว่า
ตอนแรกเป็นพนักงานสุขภาพชุมชน แต่สุดท้ายกลับมา
ติดยาเสียเอง)

ผมติดฝิ่นอย่างรุนแรงจนลูกและภรรยาไม่ปลื้มเลย
นอกจากไม่ปลื้มแล้วยังเอือมระอา ภรรยาจึงขอเลิกทาง
กับผม ผมก็อนุญาตให้เลิกนานกว่า ๔ ปี แล้วครับ ผมเลิก

กับภรรยาได้ แต่ผมเลิกสูบบุหรี่ไม่ได้เลยแม้สักวันเดียว แต่นั่นมันคืออดีตที่ผมติดไปแล้ว

จนกระทั่งวันหนึ่ง มีเพื่อนบ้านที่แสนดีที่เคยสูบบุหรี่มานานจนอายุเกือบ ๖๐ ปี ตอนนั้นก็เป่ร่อดีตของเขาที่ผิดพลาด ซึ่งเขาติดไปแล้ว ต่อมาเขามารบขในรุ่น ๗,๐๐๐ ตำบล พ่อบอกจากโครงการนี้สูบ ก็เลิกฝิ่นได้อย่างเด็ดขาดสูบเลย จนเป็นที่ร่ำลือไปทั่วทั้งดอย จากดอยนี้ไปสู่ดอยโน้นทุกๆ ดอยไปเรื่อยๆ เลยว่า วัดพระธรรมกายมียาวิเศษ (อ้อ มีจ้ะ เขาเรียก ธรรมโอสถ ถ้าอยากเลิกยาได้เด็ดขาดก็ต้องมาบวช)

ชาวนีัแพร่สะพัดกระจายไปถึงพรรคพวก (นี่พลพรรคเป็นพรรคผู้ติดตาม แต่รักดี และอยากเลิก) มีสมาชิกพรรคกว่า ๔๐ คน ที่ติดตาม แต่รักดี จึงรวมตัวกันมาบวชเพื่อเลิกยาครับ (สาธุ) ดังนั้นถ้าผมบวชใกล้บ้านแล้ว ถ้าเกิดอาการอยากยาขึ้นมา ผมกลัวว่า จะแพ้ใจตัวเอง เดี่ยวก็จะลากลับไปบ้าน แล้วกลับไปสูบบุหรี่อีก เพราะที่นั่นหาซื้อฝิ่นง่ายกว่าซื้อหมู่อีกครับ (โ้ ขนาดนั้นเลยนะ) ทุกคนจึงพากันมาอบรมที่ศูนย์อบรมวัดนิคมเกษตร จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งต้องนั่งรถมากกว่า ๑๔ ชั่วโมง

หลวงพ่อบรรพ์ ๓ วันแรกนี้ ความชั่วร้ายที่ผมนเคยข้องแวมันรุมสกรัมผมทั้งกายและใจ ผมทุกข์ทรมานมากเลย ผมมีอาการลงแดงอยากยา ร่างกายมันปวดไปหมดทุกส่วนเลย (อ้อ ลงแดงมันเป็นอย่างนั้นะ ทดสอบ) ปวดเข้าไป

ถึงกระดุก น้ำตาน้ำมูกไหล
ตลอดเวลา ปวดร้อนไปทั้ง
ตัว ต้องอาศัยเอน้ำาราดตัว
เป็นช่วงๆ (ขนาดนี้เลยนะ)

หลวงพ่อกับใน
เวลานั้น ผมขอสารภาพ
ว่า ถ้าให้ผมเดินกลับ
บ้านได้นี้ แม้ต้องข้ามภูเขาเป็น

๑๐ ลูก ผมก็จะเดินไป (โอ้ มันขนาดนั้นเลยนะ) แต่ว่า
มาอยู่ที่นี้ ระยะทางมันไกลเกินกว่าที่ผมจะเดินกลับครับ
ผมก็ต้องเลือกเอาว่า จะใช้ความอดทนหรือว่าเราจะกลับ
กัน ในที่สุดก็ต้องเลือกใช้ความอดทน แต่ก็ต้องอดทน
เป็นอย่างมาก แต่โชคดีของผมครับ...ที่มีพระพี่เลี้ยงที่แสน
ดี (โอ้ สาธุ)

ท่านแนะนำรากับผู้มีประสบการณ์ว่า จะแก้แค้นได้
มันไม่ยากหรอก ต้องเอาใจลงศูนย์ (เอ้อ คิดได้ไงนะ เห็น
ใหม่จ๊ะว่า ชาวโลกขาดกัลยาณมิตรไม่ได้ เหมือนโลกใบนี้
ขาดดวงตะวันไม่ได้ ขาดแสงสว่างไม่ได้เลย พระพี่เลี้ยงที่
แสนดีท่านเป็นประจูดวงตะวันมุกดาหาร) ผมจึงขมใจฝึก
นั่งสมาธิ และก็ตรึกนึกถึงศูนย์กลางกายไปเรื่อยๆ

(อย่างนี้เรียกว่า เราหัวเราะเยาะพญามาร ถ้าเดิน
กลับข้ามภูเขาแม้หลายลูกจะได้ชื่อว่า เป็นผู้แกร่งที่สามารถ
เดินข้ามเขาไปได้หลายสิบลูกก็ตาม และแม้ถึงที่หมาย



โดยปลอดภัยก็ตาม แต่ก็ยังไม่ได้ชื่อว่า ผู้กล้าจะ ข้ามนไป
ก็เหนื่อยฟรี)

ผมข่มใจนั่งสมาธิ แล้วก็ตรึกรู้ถึงศูนย์กลางกายไป
เรื่อยๆ ผมนั่งอยู่อย่างนั้นโดยไม่หวังอะไรเลย (ดีใจะ ถูกหลัก
วิชาด้วย มีพระพี่เลี้ยงที่แสนดีคอยประคับประคองเป็น
กัลยาณมิตรให้) ผมทิ้งความรู้สึกทุกอย่างไว้ในศูนย์กลาง
กาย (ทิ้งทุกอย่างไว้นะจ๊ะ เพราะที่ศูนย์กลางกายนั้นเป็น
ที่ไร้ขีดเคล ที่จะทำให้เกิดชีวิตใหม่ที่ดีกว่าเดิม เพราะตรง
นั้นมีแต่ความสุข ทุกข์ไม่มีเลย ความเสียว ความสะดุ้ง
ไม่มีในเส้นทางสายกลาง มีแต่ความสุข) ผมพยายามทำ
ใจนิ่งๆ อย่างนี้ตลอดไว้ที่ศูนย์กลางกาย

หลวงพ่อดับ แผลงมากเลย หลังจากนั่งสมาธิไป
๑ สัปดาห์ ร่างกายของผมก็ไม่มีอาการลงแดง (นี่แปลว่า
มันลงแดงไปอย่างนั้นเอง ทดสอบแค่นั้นเองว่า เราจริงไหม
ถ้าเราสู้จริงๆ มันก็แพ้เรา)

ผมไม่มีอาการลงแดงเลย และลืมความอยากยาไป
โดยไม่รู้ตัว ใจผมสงบขึ้นเรื่อยๆ คราวนี้พอนั่งหลับตาจน
ใจนิ่งแล้ว ผมก็จะเห็นดวงกลมๆ เกิดขึ้นตรงบริเวณกลาง
ท้อง (อ้อ นี่เห็นใหม่จ๊ะ เกิดขึ้นแล้ว ดวงกลมสากๆที่อยู่
กลางท้อง) ดวงนั้นมีขนาดประมาณ ๑ กำมือ เป็นดวงขุ่นๆ
สีดำ ดวงดำเป็นนิลเลยครับ ผมเห็นชัดติดอยู่ในกลางตัว
ตลอดเวลาเลย

พอลืมตาขึ้นมาก็เกิดอาการไม่สบายใจว่า ทำไมคนอื่นเขาเห็นดวงใส แล้วทำไมเราเห็นเป็นดวงสีดำ ทำไมจึงต้องเป็นผม ผมจึงไปปรึกษา Advisor คือ พระพี่เลี้ยงที่แสนดี (สุดยอดเลย)

พระพี่เลี้ยงที่แสนดีก็บอกว่า (ขออภัยแม่ แม่เริ่มต้นกึ่งแดง ท่ามกลางกึ่งดำนี่นะ เรื่องนี้มีเหตุ พระพี่เลี้ยงที่แสนดีบอกอย่างนี้หรือเปล่าไม่ทราบ) ก็ที่เป็นอย่างนี้เพราะผมเองไปยุ่งกับยาเสพติด ดวงผมเลยหมองอย่างนี้ (ถ้าใครใจหมองต้องไปอบาย)

ผมไม่อยากไปอบาย เลยตั้งใจว่า จะต้องทำให้ใสๆ ให้ได้ พระพี่เลี้ยงที่แสนดีบอกว่า ต้องมีแสงใจ มีไฟต่อสู้ เมื่อผมมีแสงใจ ผมจึงไปนั่งสมาธิ แต่ว่าหลวงพ่อกับหลักดาที่ไรผมก็ยังเห็นอย่างเดิม ดวงกลมๆ ดำๆ ทุกครั้งแต่คราวนี้ผมมองไปเฉยๆ หนึ่งๆ ผมก็ยังเห็นอย่างนั้นทุกวัน

จนเข้าสู่ช่วงสัปดาห์ที่ ๒ วันนั้นผมก็นั่งมองดวงดำไปตามปกติ แต่ว่าใจผมนิ่งมาก แล้วผมก็สังเกตเห็นว่าวันนี้ดวงในกลางท้องของผมค่อยๆ ใสขึ้น ใสเหมือนฟองสบู่ มีแสงนวลๆ คล้ายแสงจันทร์ ผมเห็นดวงใสๆ ติดอยู่ในกลางกายของผมประมาณ ๗ วัน

ในวันที่ ๘ พอผมวางใจนิ่งๆ แล้วมองเบาๆ ไปที่ดวงนั้นผมก็เห็นเป็นองค์พระ (สาธุ) องค์ท่านใหญ่ประมาณ ๑ ศอก และมีแสงสว่างคล้ายแสงจันทร์นวลตา พอมอง

ไปในกลางองค์พระแป็บเดียวก็เห็นเป็นดวงใสๆ เกิดขึ้นมาแทนองค์พระ พอมองกลางดวงใสๆ ก็จะเป็นองค์พระสลับไปมาอย่างนี้ ตลอดเวลาเลยครับ (สาธุ เข้าชั้น Advance แล้วนี่)

หลวงพ่อกับ เดี่ยวนี้ผมเห็นองค์พระใสๆ เป็นปกติชัดใสสว่างยิ่งกว่าลืมตาเห็น เพียงแต่ถ้าหลับตาจะเห็นชัดกว่าลืมตาครับ ผมรู้สึกอัศจรรย์ใจมากที่ได้รู้ว่า ในท้องผมมีสิ่งวิเศษอยู่ ผมรักองค์พระมาก รักที่สุดเลย ตั้งแต่เห็นองค์พระแล้วผมมีแต่ความสบายใจ เย็นกายเย็นใจ อยู่ตลอดเวลา ผมรู้สึกซาบซึ้งถึงพระพี่เลี้ยงที่แสนดี และผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบนอย่างสูงที่ทำให้มีโครงการดีๆ แบบนี้เกิดขึ้น

ตอนนี้ผมเหมือนได้เกิดใหม่ มีชีวิตที่สมบูรณ์อย่างมหาศาล และก็จะไม่กลับไปเสพยาอีกตลอดชีวิตครับ (สาธุ) ผมจะตั้งใจฝึกฝนอบรมตนเองให้ดี จะได้มาทำหน้าที่เป็นพระพี่เลี้ยงในโครงการอุปาสิกาแก้วหน่ออ่อน เพื่อที่จะช่วยหลวงพ่อเผยแผ่พระพุทธศาสนาครับ (สุดยอดเลย)

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อดังความเคารพอย่างสูง

พระธรรมทางาตพุทธพจน์ สกฺกสฺริ